

NADROBIĆ (4) *vb pf*

a jasne; Teksty nie oznaczają ó.

inf nadrobić (1). ◇ *praet* 3 *sg m* nadrobił (1). [*f* nadrobi(e)ła.] ◇ *imp* 2 *sg* nadr(o)b (1). ◇ [2 *pl* nadrobicie.] ◇ *part praet act* nadrobiwszy (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Rozdrobnić [czego] (4) :

Zwrot: »nadrobić chleba« [na co (1), w co (1)] = panem interere Mącz (4): BierEz N2v; Abákuk Prorok [...] był nárwarzyl warzey/ y nádrobił chlebá [intriverat panes] ná mišeczkę/ y śfedł ná pole chcąc donieść żeńco^m. Leop Dan 14/32; Mącz 451b; Weźmi łoku koprowego/ piotrufzkowego/ opichowego/ nádrobże wnie chlebá białego/ á vmiełzawłzy rozmázuy ná plałtr SienLek 106v; [Nádrobćie nam chlebá wto mleko. Wokabul 1539 Q3v].

[Przen: Postąpić źle, nagrzeszyć: A czego sobie nadrobiela, aby to sama zjadła, a w czym się już ostawieła, aby to na sobie znaszala. AktaSynod I 105.]

Synonimy: natargać, pokruszyć, skrusic.

Formacje współrdzenne cf DROBIĆ.

LW